

virkelig blive overholdte. Der er endnu et Punkt, jeg skal berøre, forbi jeg vil ansee det nødvendigt til anden Behandling at stille et Endringsforslag besangaaende, idet der efter min Formening er en Mangel ved de bestaaende Bestemmelser. Der er nemlig ved Sundhedsvedtægterne efter det Mønster, som i det berørte Udkast fra Regjeringens Side er givet til Vedtægternes Affattelse, forordnet indsat en overordnet Sundhedskommission i Tilfælde af udbrydende Epidemier. Men naaget en saadan Sundhedskommission er indsat og bestemt til at skulle træde i Virksomhed ved en udbrydende Epidemi, saa er dog ikke dermed de ved Forordningen af 19de Juni 1831, stadfæstet 8de Aug. 1832, anordnede overordentlige Sundhedskommissioner, i Tilfælde af Koleræ, ophævede. Jeg siger, de ere ikke ophævede, forbi jeg maa antage, at dette er Justitsministeriets Opfattelse af Sagen, idet der nemlig for een Vedtægts Bekommende, som jeg selv har haft Deel i at affatte, var taget en Bestemmelse, hvorved man foreslog det udtryffeligt sagt, at denne overordentlige Sundhedskommission skulde være ophævet og istedetfor den skulde træde den overordentlige Sundhedskommission, som var indsat ved Vedtægterne — men hvilken Bestemmelse Ministeriet ikke fandt sig foranlediget eller, om jeg tør sige, berettiget til at approbere. Formodentlig meente man, at hvad der bestod ved Lov (nemlig de overordentlige Sundhedskommissioner ifølge Loven af 8de August 1832) ikke kunde hæves ved en Vedtægt. Faktum er alisaa dette og har været dette fra Sundhedsvedtægternes Vedtagelse og indtil nu, at i Tilfælde af en udbrydende Koleræ vil der i de Byer, der have Sundhedsvedtægter, være to extraordinaire Sundhedskommissioner, der sammensættes paa forskjellig Maade, af hvilke man ikke veed, hvilken der er den rette Myndighed i mange Tilfælde, hvilken der har Magt til at handle. Jeg troer derfor, at det høitærede Thing vil finde det naturligt, at der ved en Bestemmelse i nærværende Lov tilspøies, at for de Byers Bekommende, hvor overordentlige Sundhedskommissioner ifølge Vedtægt ere foreskrevne, ophæves de tilsvarende Bestemmelser i Loven af 1832. Jeg skal tillade mig i den Henseende

til anden Behandling at stille et Endringsforslag.

Møllen: Jeg troer, at det var i Sessionen 1860—61, at den ærebe Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgkreds (Tscherning) rettede til den høitærede Justitsminister det Spørgsmaal, om man paa de Steder, hvor Sundhedsvedtægter vare vedtagne, havde sporet en Forbedring i Sundhedstilstanden fremfor paa de øvrige Steder. Den høitærede Justitsminister svarede, at Erfaringsperioden havde været for kort til, at man i den Henseende kunde have erhølet noget Udbytte af de allerede trufne Foranstaltninger; det var omtrent Meningene, om just ikke Ordene. Det er jo vist nok, at naar man tænker sig, at de ældste Sundhedsvedtægter i dette Rieblig kun ere to Aar gamle, kunde det synes, at man endnu ikke har kunnet drage behørig Erfaring af de Foranstaltninger, som ere trufne; men det bliver overalt tvivlsomt, og for mig har det altid staaet i stor Uvisshed, om disse Foranstaltninger ville føre til det Maal, man har troet at kunne naae. Nyttens af den hele Foranstaltning er for mig saaledes paa ingen Maade afgjort, og jeg har ogsaa allerede forrige Gang, da Sagen om Sundhedspolitiet var forelagt dette Thing, haft den Ære at være Medlem af det Udvalg, som forandrede denne Sundhedspolitilov saaledes, at den fra 18 Paragrafer blev reduceret til 3. Jeg betragter det som en Forbedring, og det i den Grad, at jeg kunde være fristet til at ønske, at ogsaa disse 3 Paragrafer nu maatte forsvinde. Det er udtalt i det andet Thing, at man, som jeg allerede har antydet, ikke har haft Leilighed til at gjøre tilstrækkelig Erfaring denne Sag betræffende; et æret Medlem af Landstinget har blandt Andet yttret, at den forløbne Tid var saa meget desto mindre tilstrækkelig dertil — nemlig til at indsamle Erfaring — som der Gud skee Lov ikke havde været nogen Epidemi, nogen almindelig Sygelighed, der særlig havde hændraget Opmærksomheden paa disse Forhold og givet Leilighed til at prøve Vedtægterne. Jeg troer nu imidlertid, at Vedtægterne hovedsagelig ere affattede med Hensyn til de ordinære Forhold, og ikke med Hensyn til de extraordinaire, under hvilke